

מיהו דני סעיל? הפנתרים השחורים

פורסם בעולם הזה

מועמד הפנתרים השחורים לכנסת, החשוד במכירת נשק גנוב מצה"ל לתא של מחבלים, היה טיפוס מתוסכל ובלתי יציב, שהסתבך מכל חיוו בהרפתקאות מפוקפקות.

נאצים! כולם נאצים! כל המדינה הזו מחנה ריכוז אחד גדול: כולם רוצים לקבור את הבן אדם כשהוא עוד בחיים! הצעיר הגברתן שצעק את ההאשמות האלה אל תוך המיקרופון, בהפגנה של הפנתרים השחורים, שהתקיימה בכיכר מלכי ישראל בתל אביב, היה דני סעיל. אחד מראשי הפנתרים וראש הסניף התל אביבי של הארגון.

ימים אחדים לפני ההפגנה, חזר סעיל מאיטליה, שם השתתף בכנס של ארגונים מהפכניים מזוינים, שאורגן על ידי הארגון האיטלקי השמאלי "לוטה קונטינואה" (המאבק נמשך). נציגים של לוטה קונטינואה ביקרו בישראל וחיפשו נציגים ישראלים הולמים להשתתף בכנס. היפנו אותם לאנשי מצפן אך הם התרשמו כי מצפן היא קבוצה קטנה ובלתי רצינית. לעומת זאת התרשמו מהפנתרים השחורים, ואף הביעו את דעתם כי תוך כמה שנים תתחולל בישראל מהפכה מזוינת שהפנתרים יעמדו בראשה. הם הזמינו את נציגי הפנתרים להשתתף בכנס. כנציגים נבחרו דני סעיל וצ'רלי ביטון.

באותו כנס השתתפו גם נציגי קבוצת באדר מיינהוף הגרמנית, העומדת עתה במרכז המשפט הסנסציוני; הצבא האדום היפאני, ארגונו של קוזו אוקאמוטו. הארגון האורוגואי טופאמארוס, המחתרת התורכית אשר אנשיה רצחו את קונסול ישראל בתורכיה אפרים אלרום; הפנתרים השחורים האמריקאיים והצבא האירי הרפובליקאי אנשי אש"ף השתתפו כמשקיפים, שכן אנשי הלוטה קונטינואה רואים בארגוני הפדאיון צבא, ולא ארגון מהפכני.

כששבו צ'רלי ביטון ודני סעיל ארצה, נעצר סעיל על ידי המשטרה. טען דני בזמנו: עצרו אותי לשלושה ימים, האשימו אותי בהחזקת נשק ובקשרים עם הפתח".דני שוחרר על ידי המשטרה מחוסר הוכחות, אך מאז אותו מעצר, בדצמבר 1972, חי בתודעה כי הוא נתון במעקב מתמיד של המשטרה.

מלך השוק

דני בן ה-38 עלה לכותרות העיתונים השבוע, כאשר פורסמה הודעתו על דובר צה"ל, שהאשימה אותו במכירת נשק גנוב מצה"ל לקבוצת פדאיון, שנלכדה על ידי כוחות הביטחון.

קודם לכן היה דני מוכר רק לאנשי הפנתרים השחורים ולאנשי שמאל המקורבים להם. דני סעיל גדל ברמלה, כאחד מילדיה של משפחתו מעוטת היכולת.

אזור מגוריו היה קרוב לשוק, ורבים משכניו היו ערבים. עוד כנער חי בצל האפייה העדתית. הוא נהג לדבר עליה בלא הפסק, אטם לא עבר בחינה לרישיון נהיגה, אמר שזה מפני שהוא עיראקי. אם לא נתקבל לעבודה או נתקל בבעיה באחד ממשרדי הממשלה, היה בטוח שזה משום היותו בן לעדות המזרח.

והסבלים שבשוק, כשואלים עליו. אומר אחד, סאלה מורחי: "הוא היה רואה כלב, היה מרחם עליו. תמיד שאל אם הכל בסדר, אם הגיע כסף מעזרה סוציאלית, איך מכר נשק לערבים? וואלה, אני לא מאמין". גם ברחוב מגוריו ברמלה אין מאמינים כי דני סעיל מכר נשק לערבים. אחת השכונות מקוננת עליו: "הוא היה כזה לאריג", תמיד נתן כסף לעניים, תמיד נתן עניין אם הכל בסדר עם הילדים! אך עשה דבר כזה? אני לא מאמין!"

לפוצץ את בית רבין

אדם נוסף שאינו מאמין כי דני סעיל מכר נשק לערבים המורד כסף, הוא נוכחי שמס. סקיד בחברת הפונדק המיוחד בירושלים, ממסדי הפונדק, ושותפו של דני סעיל באירגון הכוח המהפכני ה' שחור.

שמן שמס: "אם היו באים ומספרים לי שדני פוצץ את הבית של רבין הייתי חושב שזה עלול להיות נכון, והייתי יכול אפילו להסביר את זה. בשעת ייאוש, דני יכול היה לעשות את זה. אבל למכור נשק לערבים תמורת כסף? זה לא מתאים לו! אילו היו ברשותו חומריהם, היה מארגן לו איזה חמישה חברים, אחרי הכל הוא מכיר הרבה חברים שיש להם הרבה נגד המדינה, והיה מפוצץ את הסוכנות. זה הרבה יותר מתקבל על הדעת. אבל למכור נשק בכסף, זה לא מעשה פוליטי. זה עסקים, וזה לא מתאים לדני סעיל".

שמס לא התירס לאפשרות שדני מסר נשק שלא למטרות רווחים.

דני סעיל נחשב כמסורס הרוואה הכל בשחורלכן, היו לו פנסיות, חוכניות גדולות במימדים לאיראליים.

נוכחי שמס, ונאל בן-נון, דני סעיל וראובן אבריל, ארבעה ממנהיגי תנועת הפנתרים השחורים בתקופת האודוליה, כשישבו ליד שולחן אחד. מאוחר יותר פרש שמס, וסד יחד עם סעיל את הכוח המהפכני השחור. ונאל בן-נון, מאנשי חומינסקי בפתחים, את דני סעיל מכהונתו כראש מטה הפנתרים בתל-אביב בשל דיעותיו הפרו-פלסטיניות והאנטי-ציוניות שאותן ביטא בפה מלא.

דימעה

מכניסה זהב

למני שהלגני את הפנתרים השחורים, החליט כי כמו שיש סוכנות יהודיות ה' מארגנת עלייתו, צריך לארגן סוכנות שאחרי נן ירדה. הוא הפיק את העניין כי הפיתרון לכניעת אפלייתן של עדות-המזרח הוא ירידה המונית מן הארץ, ואף הביע את

רעיונו בכתבה שמסר לעיתון הצרפתי לה מונד.

כסף לא חסר לדני סעיל אף פעם, הוא עסק בכמה עסקים בעת-זמנאות. אחת, מילבד הקיוסק שבשוק של רמלה, שבו עבדה אשתו מול, ושהפך מאוחר יותר תנותי-ירקות. היו לו שני לוחבלות, ומישרד ברחוב ריינס 52 בתל-אביב. הוא נהג לקנות מציאות, כגון מלאי של חנויות שפשוט את חרגל, ולמכור אותו במחיר גבוה יותר, אך את עיקר כספו הרוויח מתמונת-קישש ידועה, שאותה הפיק תחילה באמצעות ילדים שסברו אותה בתחנת

דובר צה"ל, שהאשימה אותו במכירת נשק גנוב פצה"ל לקבוצת פיראטין, ש' נלכדה על-ידי כוחות-הביטחון.

קודם-לכן היה דני מוכר רק לאנשי הפנתרים השחורים ולאנשי-שמאל המקור' בים להם.

דני סעיל גדל ברמלה, כאחד מילדיה הרבים של משפחתו מעדות-היכולת.

איוור מגוריו היה קרוב לשוק, ורבים מכינו אותו ערבים, עוד כנער חי בצל האפליה העדתית, והוא נהג לדבר עליה בלא חשק. אם לא עבר בחינה לרשיון

מרכז המשפט הסנסציוני, הצבא האדום היפאני, אירגנו של קונו אוקאמוטו, הי אירגון האורגנזאיי סופאמארטס, המחלת התורכית אשר אנשיה רצחו בזמנו את קונסול ישראל בתורכית אפריים אלרוס, הפנתרים השחורים האמריקאיים והצבא האירי הרפובליקאי. אנשי אש"ף השתתפו כמשיקים, שכן אנשי הלוסה קונטיננטל רואים באירגוני הפיראטין צבא, ולא אירגון מהפכני.

כששבו צ'רלי ביטון ודני סעיל ארצה, נעצר סעיל על-ידי המיטסרת. טען דני,

"נאצים! כולם נאצים! כל המי" דינה הוא זה מחנה-יריכו אחד גדול! רוצים לקבור את הברואים כשהוא עוד בהיים? העציר הנברתן שצעק את התא שמות האלה אל תוך המיקרופון. בהפגנה של הפנתרים השחורים, שהתקיימה בכיכר מלביישראל בתל-אביב, היה דני סעיל, אחד מראשי הפנתרים וראש הטניף התל-אביבי של האירגון.

ימים אחדים לפני ההפגנה, חזר סעיל מאיטליה, שם השתתף בכנס של אירגונים מהפכניים מווייטנאם, שורגן על-ידי האיר

היה דני סעיל

מועמד הפנתרים השחורים לכנסת, החשוד במכירת נשק גנוב מצה"ל לתא של מחבלים, היה טיפוס מתוסכל ובלתי-יציב, שהסתבך כל חייו בהרפתקות מפוקפקות

בזמנו: "עצרו אותי לשלושה ימים, הא' שיטו אותי בהחזקת-נשק ובקשרים עם הפתח".

דני שוחרר על-ידי המיטסרת מחוסרי הוכחות. אך מאז אותו מעצר, בדצמבר 1972, חי בתודעה כי הוא נתון במעקב תמידי של המיטסרת.

מלך השוק

לני בן 38 עלה לטירותות העיתונות השבוע, כאשר שורשטה הדעתו של

גון האישלרקי השמאלי לוסה קונטיננטל. (המאבק נמשך). נציגים של לוסה קונו' ראינוה ביקרו בישראל וחשפו נציגים ישי' ראלים הולמים להשתתף בכנס. הישנו אותם לאנשי מצפן, אך הם התרשמו כי מצפן הוא קבוצה קטנה ובלתי-רצינית, לעומת זאת התרשמו מהפנתרים השחורים, ואף הביעו את דעתם כי תוך כמה שנים תתחולל בישראל מהפכה מווייטנאם. שני פנתרים יעמדו בראשה, הם חומיני את נציגי הפנתרים להשתתף בכנס. כנציגים נבחרו דני סעיל וצ'רלי ביטון.

באותו כנס השתתפו גם נציגי קבוצת באד' מייננהף אנרגמית. העומדת עתה בי

כשנשא לאשה את מזל סעדיה, ילדת תוניסיה, שהוריה מתגוררים ביבנה, הייתה מולו צעירה יפהפייה ופיקחית. חיש מהר נדלקה גם היא לרעיון מיגור האפליה העדתית שהעסיק את בעלה, ונהגה לנהל סימפוזיונים על הנושא ביחד אתו.

למחייתו התפרנס דני סעיל מקיוסק שהיה בבעלותו בשוק של רמלה, בשוק הוא היה מלך. כולם הכירו אותו, עשו לו כבוד. היום נבוכים בעלי דוכני הירקות והסבלים שבשוק, כששואלים עליו, אומר אחד, סאלח מזרחי: הוא היה רואה כלב, היה מרחם עליו. תמיד שאל אם הכל בסדר, אם הגיע כסף מעזרה סוציאלית. איך מכר נשק לערבים? וואלה, אני לא מאמין"

גם ברחוב מגוריו ברמלה אין מאמינים כי דני סעיל מכר נשק לערבים, אחת השכנות מקוננת עליו; הוא היה כזה לארג', תמיד נתן כסף לעניים, תמיד התעניין אם הכל בסדר עם הילדים! איל עשה דבר כזה? אני לא מאמינה.

לפוצץ את בית רבין

אדם נוסף שאינו מאמין כי דני סעיל מכר נשק לערבים תמורת כסף, הוא כוכבי שמש. פקיד בחברת המוניות המגדל בירושלים. ממייסדי הפנתרים ושותפו של דני סעיל בארגון הכוח המהפכני השחור.

טוען שמש; אם היו באים ומספרים לי שדני פוצץ את הבית של רבין הייתי חושב שזה עלול להיות נכון, והייתי יכול אפילו להסביר את זה. בשעת ייאוש, דני יכול היה לעשות את זה. אבל למכור נשק לערבים תמורת כסף? זה לא מתאים לו; אילו היה ברשותו חומרי חבלה, היה מארגן לו איזה חמישה חברה, אחרי הכל הוא מכיר הרבה חברה שיש להם הרבה נגד המדינה, והיה מפוצץ את הסוכנות זה הרבה יותר מתקבל על הדעת. אבל למכור הנשק בכסף, זה לא מעשה פוליטי, זה עסקים, וזה לא מתאים לדני סעיל". דני סעיל נחשב כטיפוס הרואה הכל בשחור לבן. היו לו פנטזיות, תוכניות גדולות בממדים לא ריאליים.

דימעה מכניסה זהב

לפני שהגיע אל הפנתרים השחורים, החליט כי כמו שיש סוכנות יהודית המארגנת עלייה, צריך לארגן סוכנות שתארגן ירידה. הוא הפיץ את הרעיון כי הפיטרון לבעיית אפלייתן של עדות המזרח הוא ירידה המונית מן הארץ ואף הביע את רעיונו בכתבה שמסר לעיתון הצרפתי 'לה מונד'

כסף לא חסר לדני סעיל אף פעם. הוא עסק בכמה עסקים בעת ובעונה אחת. מלבד הקיוסק שבשוק של רמלה, שבו עבדה אשתו מזל, ושהפך מאוחר יותר חנות ירקות היו לו טנדר להובלות ומשרד ברחוב ריינס 52 בתל אביב. הוא נהג לקנות מציאות, כגול מלאי של חנויות שפשטו את הרגל, ולמכור אותו במחיר גבוה יותר, אך את עיקר כספו הרוויח מתמונת קיטש ידועה, שאותה הפיץ תחילה באמצעות ילדים שמכרו אותה בתחנה...

כיתוב לתמונה

כוכבי שמש, יגאל בן-נון, דני סעיל וראובן אברג'יל, ארבעה ממנהיגי תנועת הפנתרים השחורים בתקופת האידיליה, כשישבו ליד שולחן אחד. מאוחר יותר פרש שמש, יסד יחד עם סעיל את הכוח המהפכני השחור, יגאל בן-נון, מאנשי הימין בפנתרים בתל אביב בשל דעותיו הפרו-פלסטיניות והאנטי ציוניות שאותן ביטא בפה מלא.